

James Madole v projevu na setkání National Renaissance Party (Wagner High School, 18. března 1966)

Autor: Karel Veliký

V bichli Martina A. Leea *Bestie se probouzí* stojí, že Strana národní obrody (**National Renaissance Party**, NRP) měla základnu v New Yorku a její název že vychází z jedné pasáže Hitlerovy závěti. Dlouholetý lídr **James Madole** vytyčil hlavní cíl strany - uchránit bílý lid před znečištěním blátnými lidmi a zasazovat se o vznik rasově národnostního státu, který by barevné vystěhoval. Tak zní jedna z mála faktických informací, většinu Leeových řádků totiž jinak zaplňují značně nelichotivé popisy této „zvláštní sešlosti pomatenců, fanatiků, ztracených existencí, tajných homosexuálů a druhořadých donašečů“. Čtenář se např. dozví, že plešatý Madole „žil ještě ve svých pětácti letech se svou matkou, zuřivou antisemitkou“, kohože žena byla „špindíra“ a „docela jistě cvok“, neboť „v jednom kuse cosi mlela o Odini a svém tátovi, co vstává z hrobu“ atp. K tomu český překladatel, kreativně z Federálního rezervního fondu vynalézající „americký systém vojenských záloh“, a úroveň důvěryhodnosti publikace je nabíledni. Že Madoleho NRP jako jedna z mála amerických organizací neochvějně vytrvala na **Yockeově** přesvědčení, že „zhoubný vliv americké kultury je pro Evropu nebezpečnější než komunistická vojenská intervence“ (neboť Rusové svou kulturou světové masy prostě nestrhnou, srv. Tarkovskij vs Spielberg), Lee zjevně uvádí hlavně jako další doklad její bizarnosti.

Přístup **Nicholase Goodrick-Clarka** v *Černém slunci* je vážnější, nežurnalistický, jak se na profesora „západních esoterických tradic“ sluší. U něho je Madole (1927–1979) nejprve „samotářský mladík vášnivě se zajímající o přírodní vědy“ a provádějící v domácí laboratoři chemické a astronomické pokusy, jehož k „fašismu jako politické filosofii“ přivedly „elitářství vědy a science fiction“, jak je ztělesňoval Charles B. Hudson, „autor sci-fi a legenda předválečných amerických fašistů“. Vedení NRP převzal v pouhých dvaadvaceti letech, krátce po jejím založení r. 1949, a udržel si je až do smrti, neboť tento osamělec byl prý zároveň (a mj.) přesvědčivým řečníkem. Od **sci-fi** není k metafyzice až tak daleko, takže jím vypracovaný program NRP údajně spojuje východní a západní árijské tradice, přičemž systém vlády má být založen na hinduistickém (kastovním) Manuově zákoníku (čes. **Bibliotheca gnostica**, 2012). Madolovým hlavním dílkem je *Nová Atlantis*, jehož podtitul „Projekt árijské zahrady Eden v Severní Americe“ vylučuje záměnu s pojednáním Baconovým. Práce vycházela od r. 1974 na pokračování v *National Renaissance Bulletin*; heslo pro tento Ráj převzal autor od Edwarda Bulwera-Lyttona: „Není štěstí bez řádu, není řád bez autority, není autorita bez jednoty.“ Že však i tvrzení Mr. Goodrick-Clarka je nutno brát s rezervou, ukáže následující odstavec.

Security Echelon

Za třicet let prošlo stranou možná až dva tisíce lidí, počet aktivních členů po jednu určitou dobu však nikdy nepřekročil padesátku. Profesor se proto trochu pozastavuje nad Madoleho fanatickou houževnatostí. V kosmopolitním velkoměstě, kde koncem čtyřicátých let žilo víc Židů než kdekoli jinde na světě, kde jim patří kdeco, včetně pozemků, pořádal hlouček NRP bez jakéhokoli povzbudivého posunu po třicet let pravidelně mítinky a pouliční protesty. Na stráž před provokatéry a výpady židovských, černošských a liberalistických skupin ustavil Madole (s rudou jizvou na hlavě po zásahu vrženou cihlou) vlastní bezpečnostní službu pojmenovanou Security Echelon. Při popisu tohoto „ešalonu“ přechází Goodrick-Clarke od suchého výčtu faktů k popisu takřka románovému: „Tito statní a urostlí bílí muži v uniformách, nakrátko ostříhaní a pohlední, působili tajuplně a výhružně (...) Security Echelon vyzařoval zlověstné, skličující fluidum, předzvěst strašlivého fašistického režimu, který měl přihlížející očekávat, pokud by někdy na ruinách multikulturních Spojených států povstala Nová Atlantida se svojí novovědskou kastovní hierarchií.“ Hned poté kniha uvádí, že Madole zemřel v roce 1979, v pouhých jednapadesáti letech na rakovinu, a NRP ho o moc dlouho nepřežila. A tady se konečně dostáváme k našemu titulu, neboť velení měl dočasně převzít č e s k ý důstojník!

Andrej Lisanik, energický velitel SE, jenž za války sloužil jako důstojník v české armádě,

převzal vedení, ale byl zavražděn jakýmsi lupičem. Tehdy v autě přepravoval balík dokumentů NRP, které se pak ztratily. V roce 1980 již NRP neexistovala.

„Za války“ a „v české armádě“ ... stal se snad vůdcem NRP jeden z „vladařů“, staříčkový důstojník protektorátního vládního vojska? Anebo snad obzvlášť rozčarovaný veterán z jednotek zřízených spojenci? Wikipedie o Andreji Lisanikovi přebírá pouze výše uvedený úryvek z *Černého slunce*, a to dokonce na třech různých stránkách ... autorita je autorita. Naštěstí pro zvědavce je stále lehce dohledatelný i článek Jamese Hurtinga, bývalého příslušníka NRP, který nekrologem ze stranického bulletinu dokládá, že Lisanik byl zabit celých devatenáct měsíců před Madolovým úmrtím, nemohl se tedy stát jeho nástupcem – a nebyl ani českým důstojníkem ve druhé světové válce:

Andrej Lisanik, velitel bezpečnostní složky NRP, zavražděn v New Jersey!

NRP s hlubokou lítostí oznamuje, že tragicky zahynul její velitel uniformovaného Security Echelonu (SE) Andrej Lisanik, bojovník s vojenskými zkušenostmi, muž, který si vybojoval a získal americké občanství navzdory všem překážkám, jež mu byly kladeny do cesty v důsledku jeho otevřené činnosti v NRP ještě jako cizinci, muž, který vždy vedl své vojáky v šedých uniformách navzdory zdánlivě nemožnému – k vítězství na chodnících New Yorku; v Alexandrii ve Virginii, ve Washingtonu, ve Wilmingtonu v Delaware, na dvou násilných pouličních shromážděních na Journal Square v New Jersey a na venkovních i krytých shromážděních Klanu v Marylandu, Pensylvánii a na severu státu New York! † Byl naprostým protikladem současného amerického prototypu „antihrdiny“, který stojí stranou, zatímco ostatní jsou bití, přepadávaní nebo znásilňováni. † Andrej Lisanik se narodil [jako „Lišaník“?] na Slovensku, stal se důstojníkem Rudé armády [sic!] v Československu, ale kvůli silné antipatii ke komunistickému způsobu života dezertoval a uprchl z rodné země do Rakouska. Z Rakouska emigroval do USA a zde vstoupil do NRP poté, co se zapojil do pouličního shromáždění v Yorkville. † Několik let se pomalu propracovával v řadách SE, až se díky své docházce a vystupování na různých demonstracích stal velitelem uniformovaných sil NRP. Byl to přísný disciplinovaný muž, což je důležitá vlastnost, která je stále rozšířená ve střední a východní Evropě, ale žalostně chybí mezi árijci v USA, což způsobilo, že ho někteří muži neměli rádi, ačkoli ho všichni respektovali! † Pan Lisanik byl zavražděn v Passaicu v New Jersey začátkem října 1977, kdy ho přepadl běloch, který ho udeřil do hlavy a nechal zemřít. Netušíme, jak dlouho pan Lisanik zůstal ležet na ulici, ale zemřel na následky sraženiny na mozku cestou do nemocnice. Opilec, který ho zabil, byl později zadržen policejním oddělením v Passaicu a následně podepsal přiznání viny. Při pitvě za účelem zjištění příčiny smrti bylo zjištěno, že Andrej Lisanik měl nádor na mozku, který v důsledku úderu do lebky pravděpodobně přispěl k jeho smrti. † Zemřel tedy statečný árijský bojovník, oběť strašlivých zločineckých poměrů, proti nimž bojoval a které jsou dnes v naší zvrácené americké společnosti tak rozšířené!

Autorem nekrologu je sám Madole a pokud jde o bojovníkovu vojenskou dráhu, Hurting opravuje lapsus s Rudou armádou, když vzpomíná: „Lisanik mi osobně sdělil, že byl v šedesátých letech poručíkem výsadkového vojska československé armády. Za druhé světové války rozhodně nebyl důstojníkem žádné armády, protože se narodil buď během války, nebo těsně po jejím skončení. Podivná věta v článku na Wikipedii týkající se osudu záznamů NRP po smrti Jamese Madola by se ve skutečnosti měla týkat Jeana Charleboise. Byl to francouzský Kanadán a přesvědčený Madolův věrný. Grace Madolová mu předala dokumenty NRP po zádušní mši za svého syna v New Yorku. Když se po obřadu vracel domů do Bay Shore ve státě New York, jeho auto narazilo do betonové opěry na dálnici.“ Charlebois byl na místě mrtvý, archiv NRP zmizel, strana skončila. A snahy o opravu chybných informací vyšly vždy naprázdno, Hurting proto varuje: „Wikipedie cenným nástrojem pro vyhledávání informací, když chcete znát některé faktické údaje, například rozlohu státu New York (54 556 km²). Pokud však hledáte přesné historické informace o americkém národním socialismu nebo **bělošském nacionalismu**, měli byste vše, co najdete na Wikipedii, považovat za velmi podezřelé, není-li to potvrzeno jinými spolehlivými **zdroji**.“ Což ale platí i pro *Černé slunce* Mr. Goodrick-Clarka obecně. Jakmile některé téma opravdu znáte (např. italský revoluční tradicionalismus, francouzskou **Novou kulturu**) z původních zdrojů, ihned zjistíte, jak povrchní a plné nepřesností (ba nesmyslů) jeho kapitoly jsou...

NRP Bulletin

Pozn. Lisanič-Lišanič jistě nebyl jediným původně „slovanským mluvčím“ v US-NS. „Zajímavý osud potkal **Vladimira Dremjugu**, který se nevyrovnal s přechodem do multikulturních Spojených států a stal se z něj zapřisáhlý rasista a antisemita, jenž vystupuje na sjezdech rasistické organizace **National Alliance**,” píše *Respekt* v srpnu 2008 v článku s warholovským názvem „**Patnáct minut, které stály za to**“. Jinde toto sdělení chybí, aby snad čtenář ve svém černobílém vidění nebyl zbytečně raněn a dezorientován? Takový se

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

ovšem ještě vždy může utěšit tím, že vedle básníků, básnířek, literárních kritiků a matematiků byl aktivista Dremljuga jen „slovanský dělnas čili primitiv“. Rozhodně byl z těch „osmi statečných“, kteří v osmašedesátém na Rudém náměstí v Moskvě protestovali proti bratrské pomoci, nejtvrdší – dle svědků s vyšetřovateli vůbec nespolupracoval, ani s nimi nepromluvil...

[Od **Williama Luthera Pierceho**, zakladatele NA, vyšly v ČR péčí nakladatelství Kontingent jeho bildungs románky **Turnerovy deníky** (2008) a *Lovec* (2008), které podepsal jako Andrew Macdonald.]